Tâm thư của Hoà thượng Thích Huyền Việt, Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên, gửi Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Hoa Kỳ

PARIS, ngày 18.6.2008 (PTTPGQT) - Hoà thượng Thích Huyền Việt, Tổng Uỷ viên Thanh Niên, Văn phòng II VHĐ, Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất Hải ngoại tại Hoa Kỳ (GHPGVNTNHN-HK) kiêm Quyền Trưởng Ban Hướng dẫn Trung ương Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Hoa Kỳ vừa chuyển đến Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế để phổ biến bức Tâm Thư Hoà thượng gửi đến quý Bác Gia trưởng, Anh Chị Em Huynh trưởng cùng Đoàn sinh các cấp Gia Đình Phật tử Việt Nam (GĐPTVN) tại Hoa Kỳ.

Tâm thư gửi vào thời điểm đang có xáo trộn trong nội bộ Gia Đình Phật tử nẩy sinh từ hai khuynh hướng mà bức Tâm thư nêu rõ : *"Một con đường tranh đấu phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN, phục hồi nhân quyền và dân chủ cho đất nước. Và con đường kia thủ tiêu cuộc tranh đấu cho sự sống còn của dân tộc và Phật giáo Việt Nam"*.

Gia đình Phật tử là tổ chức giáo dục thế hệ trẻ trong Phật giáo ra đời từ thập niên 40, một tổ chức trực thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN). Sự xáo trộn nói trên là hậu quả chính trị của nhà cầm quyền Cộng sản xen lấn vào sinh hoạt thuần tuý Phật giáo. Sau năm 1975, GHPGVNTN bị đàn áp, thì GĐPTVN cũng bị cấm hoạt động. Nhưng nhờ sự kiên trì của một số huynh trưởng còn trung kiên với GHPGVNTN mà tổ chức GĐPTVN âm thầm tái hoạt động. Biết không thể kiểm soát được GĐPTVN, nên giữa thập niên 90, nhà cầm quyền Cộng sản tìm cách nuốt chửng GĐPTVN vào Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh. Nhưng Cộng sản thất bại trước sức cầm cự của những huynh trưởng trung kiên với GHPGVNTN và nhờ sự lãnh đạo anh minh của Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ.

Vì vậy, nhà cầm quyền Cộng sản đã giao lại việc quản lý GĐPTVN cho Hoà thượng Thích Minh Châu. Ngày 19.10.1997 Hoà thượng Minh Châu triệu tập một buổi họp tại Thiền viện Vạn Hạnh ở Saigon với 4 Huynh trưởng Võ Đình Cường, Tống Hồ Cầm, Nguyễn Xuân Quyền và Nguyễn Châu. Kết quả buổi họp là một Thông báo chung gửi đến toàn thể Huynh trưởng GĐPTVN. Kể từ Thông báo này, tổ chức GĐPTVN chuyển hướng theo thế quyền. Mặc dù Huynh trưởng Nguyên Tín NGUYỄN CHÂU luôn tuyên bố thống thuộc GHPGVNTN dưới sự lãnh đạo của Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ. Huynh trưởng Nguyễn Châu được Thượng toạ Thích Tuệ Sỹ công cử vào chức vụ Vụ trưởng Gia đình Phật tử vụ mà không thỉnh ý và được Hoà thượng Thích Quảng Độ chấp nhận.

Đấy là tình hình GĐPTVN trong nước. Gần đây tình hình đi nước đôi ấy lan truyền ra hải

ngoại. Đặc biệt tại Hoa Kỳ, các huynh trưởng Bạch Hoa Mai, Vương Thuý Nga, Sử Thành, Nguyễn Quốc Hưng và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ bước theo con đường thoả hiệp với Nhà nước của huynh trưởng Nguyễn Châu. Sự kiện này gây xáo trộn nội tình sinh hoạt GĐPTVN tại Hoa Kỳ. Mười tháng qua, nhóm 4 huynh trưởng trên đây có những hoạt động phản chống đường lối và lập trường của GHPGVNTN do Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ lãnh đạo. Mặt khác họ cho phổ biến những bài viết nặc danh mà bức Tâm thư đánh giá *"nhân danh GĐPT đánh phá GHPGVNTN, bất kính với hàng Giáo phẩm lãnh đạo cao cấp của Giáo hội trong cũng như ngoài nước, vu khống những Cư sĩ hữu công của Giáo hội. Nghĩa là bôi nhọ tất cả những ai không chịu toa rập với họ theo hướng lèo lái tổ chức GĐPTVN thoát ly con đường cố hữu sáu mươi năm qua của GĐPTVN trong lòng Giáo hội (...) Các bài nặc danh này chỉ tung hoả mù dương đông kích tây để đánh tráo lịch sử và đánh lừa dư luận"*.

Tuy bức Tâm thư là lời tâm tình với đoàn sinh GĐPTVN tại Hoa Kỳ, nhưng đồng thời cũng nói lên thực chất của nhóm ly khai GHPGVNTN từ Tăng sĩ, Cư sĩ đến một số Huynh trưởng GĐPTVN. Nắm vững thực chất này, thì không còn ngạc nhiên gì nữa với những loạt bài nặc danh đánh phá Giáo hội bằng những lý lẽ nghe như "đạo đức" mà kỳ thực chỉ là nhiệt độ lên xuống của thời tiết chính trị được điều khiển từ xa và được diễn tả bằng thứ ngôn ngữ chợ trời. Thực chất này được bức Tâm thư phân tích và xác định :

"Một thiểu số chư Tăng và Cư sĩ trong cũng như ngoài nước muốn bước sang thuyền khác như đã một lần xẩy ra năm 1981. Thiểu số này phản ứng dữ dội khi thấy âm mưu họ muốn bán đứng Giáo hội cho thế quyền thất bại. Không ăn được thì đạp cho đổ là phản ứng của họ, mở đầu cho một loạt chống phá, mạ lỵ, vu khống qua các bài viết đưa lên mạng Internet hoặc phát biểu qua báo đài. Tám vị Hoà thượng tại Hoa Kỳ công khai bất khâm tuân Giáo chỉ số 9 của Đức Tăng thống, công khai tẩy chay Đại hội Bất thường do GHPGVNTN-HN tại Hoa Kỳ triệu tập tại chùa Bửu Môn ngày 10/11/2007 để bổ sung, hoán chuyển các chức vị trong giáo hội hải ngoại và để bàn thảo tình hình khẩn trương của Giáo hội trong và ngoài nước cũng như tìm biện pháp thích nghi vượt khó. Không những đánh đổ công trình của Giáo hội, tám vị Hoà thượng còn triệu tập Đại hội trong hai ngày 11-12/1/2008 tại hai ngôi chùa Phổ Đà và Bảo Quang ở miền Nam California để thành lập tổ chức mới ly khai GHPGVNTN qua danh xưng "Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ". Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ nâng con số tám vị Hoà thượng ly khai lên thành 15 vị, đứng đầu là Hoà thượng Thích Giác Nhiên và cũng là người cầm đầu Giáo hội Khất sĩ. Vừa ra đời, Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ làm một động thái vừa khác lạ vừa "ngoạn mục" là công cử Hoà thượng Thích Giác Nhiên "nhân danh cộng đồng Phật giáo Hải ngoại" về tham dự Đại lễ Phật Đản LHQ do nhà nước Cộng sản đăng cai tổ chức tại Hà Nội".

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế xin đăng toàn văn bức Tâm thư quan trọng này dưới

đây :

VĂN PHÒNG II VIỆN HÓA ĐẠO
GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI HOA KỲ
The Vietnamese American Unified Buddhist Congress in United States of America
Hội Đồng Điều Hành
Tổng Vụ Thanh Niên

2701 Procter St., Port Arthur, TX. 77640 Tel. 409-982-9319, Fax. 409-985-3749, tongvuthanhnien08@yahoo.com

Port Arthur, ngày 17 tháng 6 năm 2008

TÂM THƯ

của Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên GHPGVNTN Hải ngoại tại Hoa Kỳ

Kính gửi :
- Quý Bác Gia trưởng
- Anh Chị Em Huynh trưởng
cùng Đoàn sinh các cấp GĐPTVN tại Hoa Kỳ

Thưa quý Bác,
và quý Anh Chị Em thân mến,

Đã từ lâu chúng ta đồng tâm cộng tác đẩy mạnh sự phát triển tổ chức GĐPTVN tại Hoa Kỳ, nhưng ít khi có dịp ngồi quanh ngọn lửa trại, quanh tách trà để hàn huyên. Thời điểm hôm nay khi mà qúy Bác và Anh Chị Em (ACE) tiếp nhận không biết cơ man nào những bài vở sách động nhằm đào sâu hố ngăn cách giữa một tổ chức trẻ của Giáo hội, là GĐPTVN, với chính Giáo hội đã dưỡng nuôi, thương mến, âu lo cho tổ chức trẻ này, Thầy cảm thấy cần tâm tình trao đổi với quý Bác và ACE để cùng nhau tìm xem “vì đâu nên nỗi” ?

Mười tháng vừa qua, kể từ ngày Đức Đệ tứ Tăng thống Thích Huyền Quang ban hành Giáo chỉ số 9 nhằm chấn chỉnh nội bộ hầu đối phó với chiến dịch mới “trong đánh ra ngoài đánh vào” của nhà cầm quyền Cộng sản chủ trương tiêu diệt GHPGVNTN, dư luận trong và ngoài Phật giáo trở nên sôi động. Sôi động vì bỗng dưng có một số chư

Tăng và Cư sĩ công khai chống đối Giáo chỉ số 9 mà họ tự biên tự diễn như một Giáo chỉ nhắm "giải tán GHPGVNTN Hải ngoại" và "khai trừ một số chư Tăng, Cư sĩ ra khỏi Giáo hội". Thầy dùng chữ tự biên tự diễn, là vì các vị này lợi dụng đa số không có văn kiện Giáo chỉ số 9 trong tay, không được đọc cẩn thận nội dung văn kiện, để tự tung tự tác diễn xuất theo ý họ nhằm gây ly gián cộng đồng Phật giáo nói riêng và cộng đồng Người Việt hải ngoại nói chung.

Những người phản tuyên truyền này quên mất điều cơ bản, là Quyết định số 27 ban hành ngày 10.12.1992 và Giáo chỉ số 9 ban hành ngày 8.9.2007 đều do một người ký : đó là Đại lão Hoà thượng Thích Huyền Quang. Hai văn kiện đều chung cùng mục tiêu : thiết lập Văn phòng II Viện Hoá Đạo ở hải ngoại. Hai văn kiện xuất hiện trong hai khoảng thời gian xa cách nhưng biểu trưng một hoàn cảnh nguy biến tương đồng :

Năm 1992 cả Giáo hội chỉ trông dựa vào MỘT người lãnh đạo - Đại lão Hoà thượng Thích Huyền Quang vừa được đức cố Đệ Tam Tăng thống Thích Đôn Hậu di chúc đảm đương Xử lý Thường vụ Hội đồng Lưỡng Viện kiêm Quyền Viện trưởng Viện Hoá Đạo. Các ngài khác đều còn nằm trong vòng lao lý hay ra nước ngoài. Hoàn cảnh lúc bấy giờ Giáo hội bị khủng bố, Đại lão Hoà thượng Thích Huyền Quang chưa biết sẽ bị đày đi biệt tích lúc nào. Cho nên thiết lập Văn phòng II Viện Hoá Đạo ở nước ngoài để tiếp nối công cuộc vận động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN, phục hồi nhân quyền và dân chủ cho đất nước, là chuyện sinh tử.

Cũng thế, năm 2007 Hội đồng Lưỡng Viện nâng con số nhân sự từ 1 lên 43 Hoà thượng, Thượng toạ. Thời điểm này nhà cầm quyền Cộng sản đi những bước lớn cốt thanh toán GHPGVNTN, đặc biệt khi họ đã nắm con bài chủ là chiêu dụ được một thiểu số chư Tăng và Cư sĩ trong Giáo hội về đầu hàng. Cho nên vấn đề sinh tử vẫn là kiện toàn cơ cấu Văn phòng II Viện Hoá Đạo để thừa hành và tiếp tục con đường Hội đồng Lưỡng Viện đã vạch một khi trong nước bị bó tay. Nhưng lần này khác với năm 1992 là Văn phòng II Viện Hoá Đạo trực thuộc Viện Hoá Đạo trong nước chứ không là GHPGVNTN Hải ngoại tại Hoa Kỳ.

Một thiểu số chư Tăng và Cư sĩ trong cũng như ngoài nước muốn bước sang thuyền khác như đã một lần xẩy ra năm 1981. Thiểu số này phản ứng dữ dội khi thấy âm mưu họ muốn bán đứng Giáo hội cho thế quyền thất bại. Không ăn được thì đạp cho đổ là phản ứng của họ, mở đầu cho một loạt chống phá, mạ lỵ, vu khống qua các bài viết đưa lên mạng Internet hoặc phát biểu qua báo đài. Tám vị Hoà thượng tại Hoa Kỳ công khai bất khâm tuân Giáo chỉ số 9 của Đức Tăng thống, công khai tẩy chay Đại hội Bất thường do GHPGVNTNHN tại Hoa Kỳ triệu tập tại chùa Bửu Môn ngày 10/11/2007 để bổ sung, hoán chuyển các chức vị trong giao hội hải ngoại và để bàn thảo tình hình khẩn trương của Giáo hội trong và ngoài nước cũng như tìm biện pháp thích nghi vượt khó. Không những đánh đổ công trình của Giáo hội, tám vị Hoà thuợng còn triệu tập Đại hội trong hai ngày 11-12/1/2008 tại hai ngôi chùa Phổ Đà và Bảo Quang ở miền Nam

California để thành lập tổ chức mới ly khai GHPGVNTN qua danh xưng "Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ". Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ nâng con số tám vị Hoà thượng ly khai lên thành 15 vị, đứng đầu là Hoà thượng Thích Giác Nhiên và cũng là người cầm đầu Giáo hội Khất sĩ. Vừa ra đời, Cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ làm một động thái vừa khác lạ vừa "ngoạn mục" là công cử Hoà thượng Thích Giác Nhiên "nhân danh cộng đồng Phật giáo Hải ngoại" về tham dự Đại lễ Phật Đản LHQ do nhà nước Cộng sản đăng cai tổ chức tại Hà Nội.

Trên đây là đại quan sự khủng hoảng trong dư luận. Sự khủng hoảng ấy lan vào tổ chức giáo dục trẻ của Giáo hội, là GĐPTVN. Do sự hậu thuẫn của một số Huynh trưởng ở cấp cao theo khuynh hướng thoả hiệp với thế quyền trên đây, nếu không nói là đầu hàng thời cuộc, làm ảnh hưởng tới sự tu học của ACE. Không những ảnh hưởng mà nguy hiểm hơn, gây hoang mang trong tâm tư trong trắng của đoàn viên gia đình Áo Lam. Vì vậy Thầy viết bức Tâm thư hôm nay như một lời tâm sự gửi tới ACE, mong ACE xem như một tiếng chuông khác, hầu ACE có thêm dữ kiện trong tay làm cuộc so sánh, đoán định phải trái, đúng sai. Thầy có những nhận xét sau đây :

1. Quý Bác và ACE hẳn nhận ra điều cơ bản, là cho đến giờ này, GHPGVNTN thông qua Thầy như người chịu trách nhiệm sinh hoạt với tổ chức GĐPT tại Hoa Kỳ, chưa hề có một sự lên tiếng nào có tính hiểu sai, ngộ nhận, hay đánh phá tổ chức GĐPTVN. Trái lại hàng loạt bài nặc danh "nhân danh GĐPT" đánh phá GHPGVNTN, bất kính với hàng Giáo phẩm lãnh đạo cao cấp của Giáo hội trong cũng như ngoài nước, vu khống những Cư sĩ hữu công của Giáo hội. Nghĩa là bôi nhọ tất cả những ai không chịu toa rập với họ theo hướng lèo lái tổ chức GĐPTVN thoát ly con đường cố hữu sáu mươi năm qua của GĐPTVN trong lòng Giáo hội ;

2. Ngôn ngữ, suy nghĩ, mục tiêu của các bài đánh phá nói trên không còn mang nội dung của giáo lý từ bi, trí tuệ, mà là viết theo thời tiết chính trị, theo ngôn ngữ thế tục của tà đạo. Những kẻ nặc danh ấy không ai khác hơn một số Huynh trưởng sống lâu năm trong tổ chức. Với một quá trình học Phật lâu năm như thế, nhưng tâm họ chưa thấm nhuần giáo lý, nên miệng tụng đọc giáo lý như bùa chú, mà hành xử thì gian ngoa như người chưa học Phật. Họ mạnh dạn cổi chiếc Áo Lam để mặc vào manh áo giáp, xung trận đánh phá chư Tăng và GHPGVNTN bằng những luận điệu nguỵ tạo với đủ thứ ngôn ngữ hằn học, hận thù ;

3. Sau khi Giáo chỉ số 9 ban hành, Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ tuyên bố lấy thái độ IM LẶNG. Im lặng trước văn kiện cấp cứu do hàng giáo phẩm tối cao của Giáo hội ban hành, nói rõ là không tuân hành, đồng thời với sự im lặng từ thân, khẩu, ý trước những đợt tấn công tới tấp của nhà cầm quyền Cộng sản trong chiến dịch truy triệt mới nhằm tiêu diệt GHPGVNTN. Htr Trương Phán đã dùng hình tượng khá chính xác khi nói đó là "Im lặng sấm sét". Đúng là "im lặng" trước mọi sự khủng bố, đàn áp giáo hội của nhà cầm quyền Cộng sản. Nhưng lại "sấm sét" trút lên những mái

chùa dân tộc thuộc GHPGVNTN.

Trong sinh hoạt mười tháng qua, hẳn nhiên quý Bác và ACE thừa biết ý nghĩa của sự Im Lặng này qua những lần rỉ tai hay bài viết nặc danh. Không là sự Im Lặng của Định huệ, mà là âm thầm lặng lẽ gài chông trên các lối đi của Giáo hội.

4. Nhân danh Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên, hồi đầu năm, Thầy có viết thư gửi riêng cho Huynh trưởng Bạch Hoa Mai gợi ý nên tự giải nhiệm chức Trưởng ban Hướng dẫn để bảo toàn uy tín của tổ chức GĐPTVN. Theo thủ tục hành chính thì lẽ ra thư này phải là một Quyết định. Nhưng Thầy chưa muốn làm như thế, do tấm lòng Thầy đối với ACE bao giờ cũng mong cư xử trong đạo tình. Lý do của sự gợi ý này, Thầy đã viết rõ trong bức thư nói trên :

“Theo tư liệu gốc của Tổng vụ Thanh niên, Gia Đình Phật tử Vụ, Ban Hướng dẫn Trung ương, Danh sách Huynh trưởng Cấp Tấn (kể đến ngày 02.01.1974) thuộc Đơn vị Đà Nẵng, Miền Vạn hạnh GĐPTVN đính kèm, thì Huynh trưởng Tâm Kiểm BẠCH HOA MAI, bị đưa ra Hội đồng Kỷ luật Trung ương tại số 22, Hoàng Diệu, Đà Nẵng và đã bị thu hồi Cấp Tấn ngày 15.4.1972. Do đó, để tránh các dị nghị và dư luận không tốt trong tương lai cho tổ chức GĐPT, mà Thầy đã nhận được nhiều khiếu nại, Thầy khuyên Huynh trưởng Bạch Hoa Mai nên tự nguyện giải nhiệm chức vụ Trưởng ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN-HK hiện nay”.

Cùng trong bức thư nói trên, Thầy cũng nêu việc BHD Trung ương giải nhiệm bất công Huynh trưởng Trần Đình Minh chỉ vì Htr viết và công bố bài “Tâm thư về hiện tình Gia Đình Phật tử hiện nay”. Thầy có đọc bài này, nhận thấy bài viết không hằn học, chửi bới như các bài viết nặc danh gần đây tung lên mạng, lên các trang nhà liên hệ đến GĐPT. Trái lại, bài viết của Htr Minh đưa ra ý kiến của một Huynh trưởng đối với Ban Hướng Dẫn Trung ương Gia Đình Phật tử Việt Nam do Htr Nguyên Tín Nguyễn Châu làm Trưởng Ban, đồng thời chứng minh việc bổ nhiệm Vụ Trưởng Gia Đình Phật tử Vụ của Viện Hóa Đạo là đúng với tinh thần Hiến Chương Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất theo nguyên tắc luật quyền.

Sống trong xã hội đệ nhất dân chủ như Hoa Kỳ, thì quyền tự do ngôn luận là bất khả xâm phạm. Nếu Ban Hướng dẫn Trung ương không đồng ý với bài viết của Htr. Trần Đình Minh, thì chỉ cần viết một bài phản biện để mở rộng đối thoại và tìm hiểu. Sao lại thanh trừng như các đảng phái chính trị độc tài ?

Thế nhưng Htr. Bạch Hoa Mai cũng như Ban Hướng dẫn Trung ương bất chấp mọi lý tình, lại còn đưa ra những phát biểu khiếm nhã, vừa vi hiến, phạm quy, vừa đành đoạn dứt tình.

5. Vì điều 4 trên đây, mà Đại lão Hoà thượng Thích Hộ Giác, Chủ tịch Văn phòng II Viện

Hoá Đạo kiêm Chủ tịch Hội đồng Điều hành GHPGVNTNHN-HK đã ban hành Quyết định Giải nhiệm toàn Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ. Lý do đưa ra trong Quyết định này là : "không khâm tuân và thi hành các Giáo chỉ, Thông tư, Thông bạch của Hội đồng Lưỡng viện GHPGVNTN trong thời gian qua. Mặc dù Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ có hứa hẹn bằng miệng hoặc thông qua Quyết định hay Thỉnh nguyện tỏ lòng "trung kiên tuyệt đối" với GHPGVNTN và Nhị vị lãnh đạo Giáo hội Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ. Nhưng trong thực tế, trong sinh hoạt, trong hành xử, thì Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ làm trái ngược với điều đã phát ngôn. Sự bất khâm tuân này còn thể hiện qua việc giải nhiệm hay bãi chức một số Huynh trưởng hay đoàn viên tỏ ý chí trung kiên với đường lối hiện hành của Hội đồng Lưỡng viện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Ngoài ra, Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ còn cho phổ biến các tư liệu của những tổ chức hay cá nhân không được Giáo hội công nhận, gây hoang mang, phân hoá đoàn viên GĐPTVN tại Hoa Kỳ".

6. Cho đến nay, Giáo hội chỉ y cứ vào tài liệu gốc của Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Việt Nam để yêu cầu Htr Tâm Kiểm Bạch Hoa Mai từ chức Trưởng ban Hướng dẫn Trung ương GĐPT tại Hoa Kỳ. Một Htr đã bị kỹ luật vì hủ hoá, đã bị thu hồi Cấp Tấn ngày 15.4.1972, đương nhiên không còn tư cách giữ chức vụ Trưởng ban Hướng dẫn một tổ chức giáo dục trẻ của Phật giáo. Cũng vì những lý do nêu ở điều 5 trong Quyết định, Giáo hội Giải nhiệm toàn Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ theo thủ tục hành chính.

Vậy thì hai trường hợp kể trên chỉ liên quan đến một cá nhân (Bạch Hoa Mai), một nhóm người (Ban Hướng dẫn Trung uơng GĐPT tại Hoa Kỳ). Giáo hội chưa hề đặt vấn đề bãi nhiệm hay giải tán tổ chức trực thuộc GHPGVNTN là GĐPTVN. Có ai tự mình chặt đứt tay chân của mình bao giờ ? Thế thì tại sao cá nhân (Bạch Hoa Mai) này, một nhóm người này (Ban Hướng dẫn Trung uơng GĐPT tại Hoa Kỳ) tự cao tự đại đánh đồng những cá nhân vi hiến, phạm quy của họ với tổ chức lớn rộng là GĐPTVN ? Đánh đồng xong còn vu khống GHPGVNTN "bức tử" GĐPTVN là thế nào ? Hành xử như vậy có lương thiện không, có phạm giới không ?

7. Cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ minh định thái độ "im lặng". Nhưng lời phát biểu của Htr Nguyên Siêu TRƯƠNG PHÁN tại Hội nghị Thường niên GĐPTVN tại Hoa Kỳ các ngày 11, 12, 13/1/2008, với sự đồng thuận của cựu thành viên BHDTƯ : Htr. Tâm Minh Vương Thuý Nga, Htr. Tâm Tựu Sử Thành, và Htr. Nguyên Từ Nguyễn Quốc Hưng viết và phổ biến thành tài liệu "Nguyên tắc và Pháp lý GĐPTVN được tái khẳng định". Nói là tài liệu nhưng nội dung là bản cáo trạng phản chống GHPGVNTN bằng những luận điệu nguỵ tạo quanh co, không thật. Thầy thử phân tích một đôi điều không thật :

7.1. Đề cao Nguyên tắc và Pháp lý nhằm bảo vệ GĐPT theo khuynh hướng ly khai

GHPGVNTN của Htr Nguyễn Châu và của nhóm Htr trong cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ, thế nhưng các Htr này đã bất chấp Nguyên tắc và Pháp lý của GHPGVNTN khi chống đối Quyết định của Viện Hoá Đạo công cử nhân sự vào vai trò Vụ trưởng GĐPT vụ. Đó là một lẽ.

Lẽ thứ hai, Htr Nguyên Tín NGUYỄN CHÂU không hề được Hoà thượng Viện trưởng hay Ban Chỉ đạo Viện Hoá Đạo phê chuẩn vào vai trò Vụ trưởng. Chỉ là sự lạm quyền của Thượng toạ Thích Tuệ Sỹ, lúc bấy giờ Thượng toạ giữ chức Phó Viện trưởng VHĐ. Nhưng một sự công cử như thế cần phải được thỉnh ý Hoà thượng Viện trưởng. Được thỉnh ý, Hoà thượng Viện trưởng sẽ họp Ban Chỉ đạo VHĐ lấy quyết định chung. Sau đó, hoặc Hoà thượng Viện trưởng phê chuẩn, hoặc ngài giao phó cho Phó Viện trưởng thừa lệnh ngài ký Quyết định. Từ Già Lam sang Thanh Minh Thiền viện không có xa, chỉ cần nửa giờ xe, sao không sang thỉnh ý ? Viện cớ hai Hoà thượng và Thượng toạ bị quản chế cũng không đúng. Vì thời gian này thị giả của Thượng toạ Tuệ Sỹ vẫn thường xuyên qua lại giữa Già Lam và Thanh Minh Thiền viện để trình việc. Không chỉ một lần lạm quyền và sái nguyên tắc hành chính của một Giáo hội lớn khi công cử Htr Nguyễn Châu làm Vụ trưởng, mà Thượng toạ còn lạm quyền vận động cho ra đời một tổ chức không có danh xưng trong Hiến chương của Giáo hội, là “Gia Đình Phật tử Việt Nam Trên Thế giới”. Việc làm này cũng không được Thượng toạ thỉnh ý Hoà thượng Viện trưởng.

7.2. Htr. Trương Phán rồi cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ không ngừng gào kêu Nội quy và Quy chế GĐPT nhưng lại quên rằng trong giai đoạn nguy biến, nghĩa là sau Giáo chỉ số 9, mọi hành hoạt không được trái với Giáo chỉ số 9. Đương nhiên Nội quy và Quy chế GĐPT vẫn tồn tại nhưng linh động thế nào để không trái chống với tinh thần Giáo chỉ số 9.

Vì thế GHPGVNTN còn có ngày hôm nay, công lao đó đến từ ý chí bất khuất và tinh thần vô uý của Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hoá Đạo. Lịch sử sẽ ghi nhận sự kiện mà nhân chứng là đồng bào Việt Nam và công luận thế giới.

Cho nên Ban Hướng dẫn GĐPTVN của Giáo hội mà không theo Giáo hội thì theo ai ?

Vì đang phải sống dưới ách độc tài, nên nguyên tắc là nguyên tắc của kẻ mạnh, pháp lý là pháp lý của kẻ mạnh. Do đó mà các Ngài lãnh đạo tối cao của Giáo hội phải biết quyền nghi và quyền biến để ứng phó với tình hình. Cái mà người xưa gọi là dĩ bất biến ứng vạn biến. Nhân đây, Thầy muốn quý Bác và ACE cùng Thầy phân biệt sự Quyền biến lịch sử và sự Quyền biến vì cá tính.

Bất chấp Hiến chương, bất chấp tôn ti trật tự và thủ tục hành chính của một Giáo hội, Thượng toạ Tuệ Sỹ công cử Htr. Nguyên Tín Nguyễn Châu làm Vụ trưởng GĐPT vụ, rồi cho ra đời một tổ chức GĐPT mới có tên “GĐPTVN Trên Thế giới”, là Quyền biến vì cá

tính. Thượng toạ thích như vậy nên tự ý làm như vậy, bất chấp kiến hoà đồng giải của tập thể Giáo hội.

Về phương diện hành hoạt vô uý và bất khuất như nhị vị Cao tăng Huyền Quang và Quảng Độ, dù phải hy sinh thân mạng để bảo vệ sự sống còn của GHPGVNTN trước tổn hữu ác đảng, là chí nguyện kiên cường của quý Ngài tiếp nối dòng lịch sử vì đạo vì đời, hoàn toàn không phải cho những mục đích cá nhân hay cho một khuynh hướng chính trị nào. Đó gọi là Quyền biến lịch sử. Quyền biến vì đạo, không quyền biến vì ý thích cá nhân.

Đối phó với tình hình nhà cầm quyền Cộng sản âm mưu tiêu diệt GHPGVNTN, Giáo chỉ số 9 ban hành để tự vệ. Đối phó với tình hình nhà cầm quyền Cộng sản âm mưu nuốt chửng GĐPTVN, Viện Hoá Đạo phải thanh lọc hàng ngũ GĐPTVN và công cử Htr Lê Công Cầu làm Vụ trưởng GĐPT vụ. Đây cũng là trường hợp của Quyền biến lịch sử. Ngày Htr Võ Đình Cường được bầu làm Trưởng Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN, anh Cường có thi cấp, xét cấp và mang cấp Dũng đâu ?! Đó cũng gọi là Quyền biến lịch sử. Cho nên thời ấy không ai phản đối hay đem Nguyên tắc và Quy chế ra hù doạ.

8. Thầy khuyên Htr. Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ chớ nên sa đà vào những con số. Bởi vì con số chồng lên con số cũng chỉ là con số. Nhưng đạo Như Thật thì chỉ có phẩm chất Phật, tức tư cách giác ngộ, không hề có con số nào cả. Trong một đất nước như Việt Nam Cộng sản ngày nay chưa hề có cơ quan thống kê, thì trích từ đâu ra con số hơn “một triệu đoàn viên” GĐPT ? Thôi thì Thầy cứ giả thuyết con số “một triệu” là thật đi, vậy họ đang làm gì, sinh hoạt ra sao, mà lại để cho hai Ngài lãnh đạo tối cao mắc vòng lao lý ba mươi mấy năm trời, để cho đạo pháp lâm Pháp nạn và đất nước lâm Quốc nạn ?

Đảng Cộng sản Việt Nam cũng không ngớt khoe khoang có “ba triệu” đảng viên. Vấn đề không là một triệu hay ba triệu, mà là LÀM GÌ, LÀM NHƯ THẾ NÀO với lượng người lớn như thế cho chúng sinh bớt khổ ? Ba triệu đảng viên lớn lắm, nhưng vô tích sự trước sự đói nghèo của 80% nông dân, trước sự khủng hoảng văn hoá, suy thoái đạo đức và lầm than của đất nước.

Thầy cũng rất ngờ việc GĐPTVN tại Hoa Kỳ “vận động hàng trăm ngàn chữ ký để yểm trợ Bản Tuyên bố 8 điểm của Hoà thượng Viện trưởng” như Htr Trương Phán đề cao trên đà hùng biện. Thầy ngờ là vì Thầy có dịp trao đổi vấn đề này với Cơ sở Quê Mẹ ở Paris, là cơ sở xướng xuất và vận động các giới trong và ngoài Phật giáo lấy chữ ký hậu thuẫn Lời Kêu gọi cho Dân chủ Việt Nam của Hoà thượng Viện trưởng năm 2001 hầu đưa ra Uỷ hội Nhân quyền LHQ ở Genève năm ấy. Hiển nhiên GĐPTVN tại Hoa Kỳ có tham gia chiến dịch này, nhưng con số Ba trăm tám nghìn hai mươi bảy chữ ký ấy không đến từ GĐPTVN. Htr. Trương Phán có thể liên lạc với Cơ sở Quê Mẹ ở Paris để biết và hiểu thêm vấn đề này. Ấy là chưa nói đến vấn đề trọng đại hơn : Hạ bút ký tên

hậu thuẫn Tám điểm trong Lời Kêu gọi cho Dân chủ của Hoà thượng Viện trưởng, nhưng GĐPTVN tại Hoa Kỳ thực hiện được gì và tới đâu ?

9. Không hẹn mà gặp, luận điệu của Htr. Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ đồng tình với Htr. Nguyễn Châu trong nước đang bằng mọi giá tung ra luận điệu GĐPTVN ra đời trước GHPGVNTN, cho nên GĐPT không thể là "con của Giáo hội" hay "của Giáo hội". Chứng minh như thế để làm gì ? Có bao giờ Giáo hội đôi co chuyện này đâu mà một số Htr. phải nhọc công minh chứng ?

Chứng minh như thế để làm gì ? Để ly khai GHPGVNTN ? Để đứng ngang hàng với GHPGVNTN ? Đứng ngang hàng với Giáo hội là phản chống Hiến chương. Trong thực tế không phải toàn bộ GĐPT mà chỉ một thiểu số Htr. đang muốn toa rập để âm mưu đưa tập thể GĐPT ly khai khỏi Giáo hội hòng tuỳ tiện hướng theo những mục đích riêng của họ, nếu không muốn nói là có khuynh hướng chính trị thoả hiệp với Cộng sản Việt Nam qua việc Htr. Nguyễn Châu tự xưng là Trưởng Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN thuộc GHPGVNTN, nhưng lại họp bàn vận mệnh GĐPTVN với những vị đang phục vụ đắc lực cho Đảng Cộng sản Việt Nam : Hoà thượng Thích Minh Châu và các anh Võ Đình Cường, Tống Hồ Cầm.

Nói rằng GĐPT khai sinh từ năm 1935, còn GHPGVNTN mới ra đời đầu năm 1964, là thiếu hiểu biết về lịch sử. Vô tình nói điêu theo luận điệu của nhà cầm quyền Cộng sản ba mươi năm qua phủ nhận toàn bộ quá trình dân lập và lịch sử của GHPGVNTN. Danh chỉ là danh theo từng thời kỳ, nhưng thực chất vẫn là một thực thể Phật giáo Việt Nam hình thành dọc lộ trình dân tộc trên hai nghìn năm qua. Phật giáo Việt Nam thành thể thống nhất dưới thời Đinh, khi triều đình công cử chức Tăng thống và Tăng lục. Từ đó trở về sau, khi danh xưng này khi danh xưng khác, nhưng thực thể Phật giáo Việt Nam vẫn là một. Dưới thời thực dân Pháp vì Dụ số 10 quy định mà giáo hội đành phải lấy tên Tổng hội. Cuộc tranh đấu chống kỳ thị tôn giáo năm 1963 thành công qua việc huỷ bỏ Dụ số 10 của thời Pháp thuộc, nên Tổng hội Phật giáo Việt Nam lấy lại tên tôn giáo của mình là Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Thực tế cũng đã sáng tỏ như ban ngày, Giáo hội Tăng già Trung Việt và Tổng hội Phật giáo Việt Nam tại Trung phần, Giáo hội Tăng già và Hội Việt Nam Phật giáo Bắc Việt tại miền Nam, Giáo hội Tăng già và Hội Phật học Nam Việt là những tổ chức đã khai sinh và dưỡng dục cho các đơn vị GĐPTVN. Các tổ chức Tăng già, Phật giáo và Phật học này là những tổ chức nuôi dưỡng GĐPT đồng thời đóng vai trò chủ yếu trong việc hình thành GHPGVNTN năm 1963-64.

Xét xa hơn, cuộc chấn hưng Phật giáo từ thập kỷ 20 thế kỷ trước là cuộc vận động thành lập giáo đoàn sau ba thế kỷ đất nước ly tán, nhiễu nhương, Phật giáo bị vùi dập. Các trường Phật học từ Nam kỳ ra tới Trung kỳ và Bắc kỳ là nơi đào tạo Tăng tài và chấn hưng Phật học. Trong cuộc chấn hưng này, Cư sĩ Lê Đình Thám thấy rõ thảm cảnh của nền văn hoá nô dịch phương Tây, nên lập tâm phổ biến công cuộc Phật hoá từ cơ bản gia đình, là tế bào của xã hội truyền thống. Sự xuất hiện Đoàn Đồng Ấu Phật tử rồi

Gia Đình Phật hoá phổ vào thập niên 40 là công trình giáo dục thế hệ trẻ để thừa kế thế hệ già. Tre già măng mọc. Vậy thì GĐPT chỉ là một bộ phận của Giáo hội. Có thể nói trứng vịt sinh ra những đàn vịt con thừa kế tương lai. Nhưng không ai nói trứng vịt sinh ra mẹ vịt, trứng vịt ngang hàng hay thực thể biệt lập với mẹ vịt. Htr. Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ không nên đi vào ngỏ cụt của một luận điệu bấp bênh dễ bị ngộ nhận như hậu ý tà vạy.

Rõ ràng là Htr. Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ đã đi quá xa khi dám tự phụ cho "GĐPTVN là một tập đoàn trong 12 tập đoàn thành lập GHPGVNTN". Lạ chưa, một mặt Htr. Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ xác nhận "GĐPTVN là một tổ chức đặt trực thuộc Giáo hội". Nhưng mặt khác lại dám tự xem "GĐPTVN là một tập đoàn trong 12 tập đoàn thành lập GHPGVNTN". Không xuôi đâu. Hoặc là một tập đoàn ngang hàng với Giáo hội, hoặc là một bộ phận trực thuộc Giáo hội. Không thể bắt cá hai tay. Huống chi 11 phái đoàn hình thành GHPGVNTN đầu năm 1964 là những hệ phái, chứ không là những tổ chức phụ thuộc như tổ chức GĐPTVN là một.

10. Htr. Trương Phán nói sai sự thật khi cho rằng hưởng ứng lời kêu gọi của Đức Đệ tam Tăng thống Thích Đôn Hậu "Sau Đại hội Thống nhất Phật giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ năm 1992. Nhưng hơn 10 năm sau Giáo hội vẫn không có GĐPT dù đã đưa ra nhiều kế hoạch. Sau đó Htr. Trương Phán BIẾT VẬN DỤNG ĐÚNG NGUYÊN TẮC GĐPT nên chỉ trong vòng một năm đã vận động hơn 40 đơn vị hình thành BHD Miền".

Nếu quả thật như vậy, Thầy tán thán công đức, dù rằng công đức ấy chỉ là bổn phận phải có, phải làm của người Phật tử, của người Htr. Vấn đề là Htr. Trương Phán quá ưu tư việc đề cao cá nhân nên quên mất thực tại. Thực tại là lúc bấy giờ và trước đó, GĐPTVN đã hiện hữu khắp các chùa viện hải ngoại sau năm 1975. Tại Hoa Kỳ, sự biến xẩy ra do Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN của Htr Trần Tư Tín không chịu trực thuộc vào hệ thống hải ngoại của Giáo hội, là Văn phòng II Viện Hoá Đạo. Dù Htr Tín tuyên bố chỉ trực thuộc GHPGVNTN trong nước do Ngài Huyền Quang lãnh đạo mà thôi. Nghĩ cũng lạ cho lề thói suy nghĩ và luận điệu của một số Htr tại Hoa Kỳ khi họ tuyên bố : Trực thuộc GHPGVNTN do Ngài Huyền Quang lãnh đạo, nhưng không trực thuộc Văn Phòng II VHĐ do chính Ngài Huyền Quang ban hành Quyết định thành lập Văn phòng II VHĐ ấy. Hình như ngày nay, Htr Trương Phán và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ cũng đang bước vào vết xe cũ của Htr Trần Tư Tín trước kia. Nghĩa là tuyên bố thống thuộc GHPGVNTN nhưng không tuân hành các Chỉ thị, Thông tư, Thông bạch của GHPGVNTN ban hành, không kết hợp hoà hài với các cơ cấu của Giáo hội ?!

Do Ban Hướng dẫn Trung ương Hoa Kỳ của Htr. Trần Tư Tín ly khai GHPGVNTNHN-HK - Văn phòng II VHĐ, mà Htr Trương Phán cùng nhiều Htr khác bất đồng quan điểm nên trở về với GHPGVNTN-HN tại Hoa Kỳ - Văn phòng II VHĐ. Do đó mới có việc Giáo hội

giao cho Htr Trương Phán phụ tay chấn chỉnh GĐPTVN tại Hoa Kỳ theo truyền thống và lập trường của Giáo hội. Chứ không như Htr. Trương Phán bóp méo sự thật khi phát ngôn “hơn 10 năm sau (Đại hội Thống nhất Phật giáo tại Hoa Kỳ, 1992) Giáo hội vẫn không có GĐPT dù đã đưa ra nhiều kế hoạch” đến nổi phải nhờ Htr. Trương Phán đứng ra thành lập GĐPT.

11. Cuộc khủng hoảng GĐPTVN ngày nay không thể nào giải quyết nếu quý Bác và ACE chỉ đọc và căn cứ vào các luận điệu phản tuyên truyền phá Thầy diệt Tổ thông qua những bài nặc danh do Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN của Htr Nguyễn Châu trong nước và cựu Ban Hướng dẫn Trung ương GĐPTVN tại Hoa Kỳ phổ biến trên mạng Internet hay qua một số Trang Nhà. Bởi vì các bài nặc danh này chỉ tung hoả mù dương đông kích tây để đánh tráo lịch sử và đánh lừa dư luận. Thực chất cuộc khủng hoảng chỉ là vấn đề lựa chọn chính kiến giữa hai con đường : Một con đường tranh đấu phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN, phục hồi nhân quyền và dân chủ cho đất nước. Và con đường kia thủ tiêu cuộc tranh đấu cho sự sống còn của dân tộc và Phật giáo Việt Nam.

12. Thầy không ngần ngại để nói rõ thực chất của vấn đề trên đây để quý Bác và ACE cùng chiêm nghiệm hầu biến cuộc khủng hoảng thành khúc quanh chuyển hoá và thăng hoa tổ chức. Thực chất là có một số Htr trong và ngoài nước vốn quen làm việc với cách thế Quyền biến vì cá tính của TT. Tuệ Sỹ. Nay bỗng dưng không còn thấy Thượng toạ trong thành phần nhân sự của VHĐ, nên các Htr này hoang mang. Do hoang mang nên đánh mất chánh niệm, sinh ra hằn học, bất mãn. Do đánh mất chánh niệm nên bám vào sự bảo vệ thần tượng mình yêu thích, thay vì bảo vệ Giáo hội, bảo vệ đất nước. Với số Huynh trưởng này, sự sống còn của Giáo hội và đất nước trở thành thứ yếu. Các anh chị Htr này quên mất chính diện của vấn đề, là người có thể thay thế, một Ban Hướng dẫn có thể thay thế, nhưng tổ chức GĐPTVN không thể thay thế, GHPGVNTN không thể thay thế. Cũng như tại Hoa Kỳ Tổng thống thay đổi mỗi 4 năm, nhân sự trong chính giới cũng thay đổi xoèn xoẹt. Nhưng Hiến pháp Hoa Kỳ, dân tộc Hoa Kỳ vẫn muôn năm tồn tại. Không vì thay đổi Tổng thống, thay đổi nhân sự trong guồng máy quốc gia mà xúc phạm đến Hiến pháp hay dân tộc Hoa Kỳ.

Cái cần bảo vệ là bảo vệ cái không thể thay thế. Đó là GĐPTVN đang bị nhà cầm quyền Cộng sản âm mưu nuốt chửng. Thập niên 90 thế kỷ trước, Cộng sản muốn nuốt chửng GĐPTVN vào Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh. Nhưng Cộng sản đã thất bại. Cộng sản thất bại là nhờ có lãnh đạo bất khuất và vô uý như Đức Tăng thống Thích Huyền Quang, Hoà thượng Thích Quảng Độ và những ACE Huynh trưởng sắt son với Giáo hội. Ngày nay nhà cầm quyền Cộng sản bày kế mới hòng nuốt chửng GĐPTVN vào Giáo hội Nhà nước, vào guồng máy Đảng.

Việc có thành hay không tuỳ thuộc sự trung kiên một lòng một dạ với GHPGVNTN của khối ACE Htr GĐPTVN. Còn Giáo hội với hai Ngài lãnh đạo thì vẫn bất khuất và vô uý

như tự bao giờ.

Do Thượng toạ Tuệ Sỹ nghĩ rằng nên thoả hiệp với Nhà nước Cộng sản để "phát triển Phật giáo", thì đây chỉ là một ý kiến trong nhiều ý kiến. Đúng sai còn chờ thời gian trả lời. Tuy đã có một trải nghiệm của năm 1981, khi một số hàng giáo phẩm thời ấy nghĩ rằng cần "giả dại qua ải" để cứu Phật giáo. Thế nhưng kinh nghiệm ấy đã thất bại. Ngày nay Thượng toạ Tuệ Sỹ và Giáo sư Lê Mạnh Thát muốn thử nghiệm thêm lần nữa. Chúng ta cầu chúc hai vị gặp may mắn. Nhưng chúng ta không thể theo chân hai vị, bởi vì chân lý đã rõ qua ví dụ hoà hợp giữa nước với sữa, nhưng không thể hoà hợp giữa nước với dầu. Cái gọi là tương kế tựu kế chỉ là ảo tưởng khi mình chưa là mình, GHPGVNTN chưa là GHPGVNTN. Tương kế tựu kế chỉ thành trong tương quan lực lượng.

Cho nên quý Bác và ACE chớ nên khinh suất trong lựa chọn lối đi và đường hướng. Bởi vì tha hoá là khi xa rời bản chất Phật. Nhưng tha hoá cũng hình thành khi người Phật tử đồng hoá với Ma vương.

Do đó tổ chức GĐPTVN không thể khinh suất đổ theo chiếc xe đã đổ. Bởi vì tổ chức GĐPTVN không là 2 người như Thượng toạ Tuệ Sĩ và Gíao sư Lê Mạnh Thát. GĐPTVN cần chu toàn con đường giáo dục Phật giáo mà môi trường Mác Lê Hồ không thể đáp ứng cho thế hệ trẻ Phật giáo Việt Nam. Chẳng những không đáp ứng mà còn tiêu diệt Phật tính trong cuộc tha hoá quy mô và trường kỳ.

Tâm tình Thầy đã trang trải, lời chân thật đã nói ra. Xin quý Bác và ACE Huynh trưởng, đoàn sinh đọc kỹ lại tất cả những văn kiện của Giáo hội ban hành gần đây để hiểu rõ lập trường, đường hướng của GHPGVNTN hầu chung lòng quyết chí với Giáo hội bảo vệ đạo pháp và dân tộc. Đặc biệt Thông bạch số 10 của Đại lão Hoà thượng Viện trưởng Viện Hoá Đạo về việc "Không thừa nhận và không chịu trách nhiệm các tổ chức Gia Đình Phật tử nhân danh GHPGVNTN nhưng không sinh hoạt trong hệ thống GHPGVNTN" ký ngày 11/4/2008 và Thông bạch số 2008/10 của Đại lão Hoà thượng Thích Hộ Giác "Về tư cách thành viên của GHPGVNTN" ký ngày 21/5/2008. Và trong phạm vi GĐPTVN tại Hoa Kỳ, tuân thủ Quyết định Giải nhiệm toàn Ban Hướng dẫn Trung ương mang số 2008002 do Đại lão Hoà thượng Thích Hộ Giác ban hành ngày 10.2.2008 để cùng Thầy thực hiện điều 4 trong Quyết Định :

"Kể từ ngày ký Quyết định này, tất cả các Ban Thường vụ và Ban Hướng dẫn các Miền Khánh Hoà, Khuông Việt, Liễu Quán, Phước Huệ, Quảng Đức, Tố Liên và Thiện Hoa trực tiếp liên hệ làm việc với Hoà thượng Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên để điều hành sinh hoạt chung của các GĐPTVN tại Hoa Kỳ cấp Miền theo chủ trương và đường hướng quy định trong các Thông tư, Thông bạch của Viện Hoá Đạo liên quan đến GĐPTVN. Đồng thời góp ý, thảo luận nhằm chấn chỉnh GĐPTVN tại Hoa kỳ theo nội dung và tinh thần của Giáo chỉ số 9 do Đức Tăng thống ban hành ngày 8.9.2007 và Thông bạch Hướng dẫn thi hành Giáo chỉ số 9 của Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng

Viện Hoá Đạo ban hành ngày 25.9.2007".

Làm như thế để giữ đúng truyền thống GĐPTVN trong lòng GHPGVNTN bắt nguồn từ 2000 năm lịch sử trong sứ mệnh bảo vệ Chánh Pháp và Dân Tộc.

Với mấy lời tâm huyết, Thầy mong quý Bác và Anh Chi Em hãy suy nghĩ và so sánh để tìm thấy con đường thăng tiến tổ chức GĐPTVN. Hãy cùng nhau đem hết sức mình cứu nguy Đạo Pháp và Dân Tộc trong giai đoạn nguy biến này.

Tinh tấn và giữ vững niềm tin,
(ấn ký)
Thích Huyền Việt
Tổng Uỷ viên Thanh Niên, Văn phòng II VHĐ,
Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên,
GHPGVNTNHN-HK
kiêm Quyền Trưởng Ban Hướng dẫn Trung ương
Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Hoa Kỳ

Bản sao kính gửi :
- Đại lão Hoà thượng Viện trưởng Viện Hoá Đạo "để kính thẩm tường"
- Đại lão Hoà thượng Chủ tịch Văn phòng II VHĐ kiêm Chủ tịch Hội đồng Điều hành GHPGVNTNHN-HK "để kính thẩm thường"
- Vụ trưởng GĐPT vụ "để biết"
- BHD các Miền Khánh Hoà, Khuông Việt, Liễu Quán, Phước Huệ, Quảng Đức, Tố Liên và Thiện Hoa "để tri hành"
- Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế "để nhờ phổ biến"
- Lưu